

Etusivu > ... > Perhe- ja Perintöoikeudelliset Asiat > Perintöasiat > Periminen > Netherlands

Periminen

 Alankomaat

Sisällön tuottaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Sivu on laadittu yhteistyössä [Euroopan unionin notaarien liiton \(CNUE\)](#) kanssa.

1 Miten kuolemanvarais määräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

Testamentti voidaan laatia ainoastaan notaarin vahvistamana asiakirjana (*notarieel testament*) tai omakätisenä asiakirjana, joka luovutetaan notaarin säilytettäväksi (*depot-testament*) (siviililain (*Burgerlijk Wetboek*) 4:94 §). Edellä sanotusta voidaan poiketa joissakin erityistapauksissa (siviililain 4:97–100 §). Kahden tai useamman perittävän yhteinen testamentti ei ole sallittu (siviililain 4:93 §). Myöskään perintösopimukset eivät ole sallittuja. Sen vuoksi sopimukset, jotka koskevat tulevaa perimystä tai sen osaa, ovat siviililain 4:4 §:n 2 momentin mukaan pätemättömiä.

2 Miten kuolemanvarais määräys rekisteröidään?

Testamentin laatineen notaarin on rekisteröitävä testamentti laatimista seuraavana arkipäivänä testamenttien keskusrekisteriin (*Centraal Testamenten Register, CTR*).

Ks. myös <http://www.centraaltestamentenregister.nl/>. Tietoa testamentin säilyttämisestä, rekisteröinnistä ja etsimisestä on saatavilla myös eurooppalaisen testamenttirekisterien verkoston (ENRWA) sivuilla kohdassa "Information sheets": <http://www.arert.eu>

3 Sovelletaanko kuolemanvarais määräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?

Rintaperillisiä eli perittävän lapsia ja, jos he ovat jo kuolleet, heidän lapsiaan ei voi jättää kokonaan ilman perintöä. Heillä on oikeus lakiosuuteen (*legitieme portie*). Puolisolla ja suoraan ylenevässä polvessa olevilla sukulaisilla ei ole oikeutta lakiosaan. Lakiosa on puolet lakimääräisen perintöosan arvosta (ks. siviililain 4:64 §). Jos rintaperillinen vaatii lakiosaansa, häntä ei kohdella perillisenä vaan jäämistön velkojana.

4 Jos kuolemanvarais määräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?

Jos testamenttia ei ole, sovelletaan eri tilanteissa seuraavia sääntöjä:

Jos perittävä oli naimaton eikä hänellä ollut lapsia, perintö jaetaan hänen vanhempiansa ja sisarustensa kesken yhtä suuriin osiin siten, että kumpikin vanhemmista saa aina vähintään neljänneksen.

Jos perittävä oli naimaton, mutta hänellä oli lapsia, perintö jaetaan lasten kesken yhtä suuriin osiin.

Jos perittävä oli naimisissa, mutta hänellä ei ollut lapsia, eloon jäänyt puoliso perii kaiken.

Jos perittävä oli naimisissa ja heillä oli yhteisiä lapsia, perintö jaetaan puolison ja lasten kesken yhtä suuriin osiin, mutta eloon jäänyt puoliso saa automaattisesti jäämistöön kuuluvat käteisvarat. Perinnönjako toimitetaan puolison kustannuksella. Kullakin lapsella on perillisenä automaattisesti oikeus saada eloon jääneeltä puolisoilta rahasuoritus, jonka suuruus vastaa lapsen perintöosuutta. Tämä saatava on täytäntöönpanokelpoinen, jos eloon jäävä puoliso asetetaan konkurssiin tai velkasaneeraukseen (ks. myös laki luonnollisten henkilöiden velkasaneerauksesta (*Wet schuldsanering natuurlijke personen*)) tai jos hän kuolee (siviililain 4:13 §). Joissakin tilanteissa lapset voivat myös vaatia rahasuoritusta aikaisemmin, esimerkiksi jos eloon jäänyt puoliso solmii uuden avioliiton.

Aviopuolisoita ja rekisteröidyn parisuhteen osapuolia kohdellaan samalla tavoin.

5 Mikä on toimivaltainen viranomainen

5.1 perintöasioissa?

5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

5.3 vastaanottamaan testamenttisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Alankomaissa perintöasioissa toimivaltainen viranomainen on notaari. Osapuolet voivat valita notaarin vapaasti, riippumatta siitä, mikä oli perittävä viimeinen asuinpaikka.

Perillisellä on kolme vaihtoehtoa:

1. perinnön vastaanottaminen sellaisenaan (*zuiver aanvaarden*)
2. perinnön vastaanottaminen ehdollisesti eli nettomäärään asti velkojen vähentämisen jälkeen (*beneficiair aanvaarden*)
3. perinnöstä luopuminen (*verwerpen*).

Jos perillinen haluaa vastaanottaa perinnön sellaisenaan, hän voi tehdä sen ilman eri muodollisuuksia tai implisiittisesti suorittamalla tiettyjä toimia, esimerkiksi myymällä jäämistön tai ottamalla sen muutoin haltuunsa. Tällöin perillinen on henkilökohtaisesti vastuussa pesän veloista. Hän voi kuitenkin rajoittaa vastuutaan ilmoittamalla, että ottaa perinnön vastaan sillä ehdolla, että vastaa pesän veloista ainoastaan perinnön määrään saakka. Ilmoitus tehdään tuomioistuimen kirjaamoon; kyseessä on tällöin ehdollinen vastaanottaminen. Perillisen on toimittava näin myös siinä tapauksessa, että hän haluaa luopua perinnöstä. Näihin ilmoituksiin ei sovelleta mitään määräaikaa, mutta velkoja tai muu asianosainen voi pyytää tuomioistuinta asettamaan perilliselle määräajan. Jos perillinen ei ryhdy toimiin määräajan kuluessa, perintö katsotaan vastaanotetuksi sellaisenaan. Näin on myös silloin, kun perillinen on jo ennen ilmoituksen antamista käyttäytynyt kuin olisi vastaanottanut perinnön sellaisenaan. Kerran tehtyä valintaa ei voi peruuttaa.

Testamenttilahjoituksen eli legaatien voi ottaa vastaan tai siitä voi luopua ilman muodollisuuksia. Alankomaissa testamenttilahjoitusta ei ole mahdollista ottaa vastaan vain osaksi.

Lakiosaperillinen voi luopua oikeudestaan lakiosaan yksinkertaisesti siten, että ei vaadi sitä. Laissa ei säädetä tätä varten mistään erityisestä ilmoituksesta. Jos lakiosaperillinen haluaa luopua lakiosastaan, asia on kuitenkin mahdollista vahvistaa erillisellä ilmoituksella.

6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta

aloitteestaan).

Useimmissa tapauksissa, etenkin jos on olemassa avioehtosopimus tai testamentti, perinnönjako sujuu helpoiten notaarin avustuksella. Alankomaissa notaarin puoleen voi kääntyä kuka tahansa perillisistä tai mahdollinen testamentin toimeenpanija. Osapuolet voivat valita notaarin vapaasti, riippumatta siitä, mikä oli perittävän viimeinen asuinpaikka. Notaari auttaa perillisiä perinnönjaon suorittamisessa. Hän määrittää, ketkä ovat perillisiä, selvittää, onko vainajalla testamenttia, sekä tiedottaa ja antaa neuvoja edunsaajille perinnön vastaanottamisen tai siitä luopumisen seurauksista. Hän voi avustaa perillisiä myös verovelvollisuuksien hoitamisessa. Tuomioistuin puuttuu perinnönjakoon vain tietyissä tilanteissa, esimerkiksi jos perinnönjako riitautetaan tai jos joku perillisistä ei kykene itse ajamaan etujaan (esimerkiksi alaikäisyyden vuoksi).

7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?

Alankomaissa ei ole tätä varten mitään tuomioistuinmenettelyä. Jos testamenttia ei ole, laissa määritetään, ketkä ovat perillisiä. Jos testamentti on olemassa, siitä käy ilmi, keitä perilliset ja testamentinsaajat ovat. Notaari voi täsmentää perintöoikeutta koskevassa todistuksessa (*verklaring van erfrecht*), ketkä ovat jäämistön perillisiä (ks. siviililain 4:188 §). Myös testamentin toimeenpanija voi vaatia todistuksen perintöoikeudesta. Kyseisessä todistuksessa notaari vahvistaa valtuutuksensa nojalla niiden henkilöiden nimet, joilla on oikeus perintöön, heidän osuutensa perinnöstä ja mahdollisen testamentin toimeenpanijan nimen. Perintöoikeustodistuksen avulla perilliset ja/tai testamentin toimeenpanija voi(vat) todistaa henkilöllisyytensä jäämistön velallisille ja saada käyttöoikeuden perittävän tilillä oleviin varoihin. Kiinteän omaisuuden tai siihen liittyvän oikeuden siirtäminen jollekin perilliselle edellyttää notaarin vahvistamaa asiakirjaa.

8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?

Jos perillinen on ottanut perinnön vastaan sellaisenaan, hän vastaa perittävän veloista täysimääräisesti (siviililain 4:182 §). Jos hän on ottanut perinnön vastaan sillä ehdolla, että vastaa pesän veloista perinnön määrään saakka, hän on vastuussa veloista vain siltä osin kuin ne voidaan kattaa jäämistöön sisältyvillä varoilla. Hän ei ole niistä henkilökohtaisesti vastuussa.

9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?

Todistus perintöoikeudesta voidaan rekisteröidä julkisessa kiinteistörekisterissä. Kiinteän omaisuuden omistusoikeuden tai muun siihen liittyvän oikeuden siirto perilliselle tapahtuu erillisellä notaarin laatimalla asiakirjalla.

9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Alankomaiden lainsäädännössä ei säädetä jäämistönhoitajan nimittämistä koskevasta velvollisuudesta.

9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvaraismääräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Perittävä voi testamentissa nimetä sille toimeenpanijan, jonka tehtävänä on suorittaa perinnönjako. Jos perintö otetaan vastaan ehdollisesti, tuomioistuin voi nimetä erillisen jäämistönhoitajan.

9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Testamentissa nimetyllä toimeenpanijalla on yleensä rajoitetut valtuudet (siviililain 4:144 §). Hän voi hallinnoida jäämistöä ja maksaa sen velat. Perittävä voi antaa testamentin toimeenpanijalle laajemmat valtuudet, esimerkiksi oikeuden luovuttaa jäämistöomaisuutta ilman perillisten lupaa. Jos testamentin toimeenpanijalle myönnetään erityinen valtuutus pesänjakajana (*afwikkelingsbewindvoerder*), hän voi luovuttaa omaisuutta ja ratkaista kaikki pesänjakoon liittyvät kysymykset.

10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

Perilliset voivat laatia perinnönjakokirjan (*akte van verdeling*). Notaarin vahvistamana siitä tulee todistusvoimainen. Näin on tehtävä, jos joku perillisistä on rajoitetusti oikeustoimikelpoinen (esimerkiksi alaikäisyyden tai holhouksenalaisuuden/konkurssimenettelyn vuoksi). Kiinteän omaisuuden tai siihen liittyvien oikeuksien siirtoon tarvitaan Alankomaissa virallinen asiakirja, ks. vastaus kysymykseen 7. Muuten perinnönjakokirjaa ei tarvita. Muun omaisuuden, kuten pankkitilien ja muun irtaimen omaisuuden, siirtoon riittää todistus perintöoikeudesta.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

■ Päivitetty viimeksi: 27/12/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.